

eller ifølge Opfordring af Arvingerne eller disses Bærger træffe de fornødne Foranstaltninger til at fratage den Længstlevende Raadigheden over Boet og overgive denne til en god Mand, der da som Bærger bestyrer Boet, medens Skiftet varer.

At saadan Foranstaltning er truffen, bliver at kundgjøre ved Thinglæsning og ved Beskjendtgjørelse i Aviserne efter de om Umyndiggjørelse gjældende Regler.

§ 59.

De af den Længstlevende opgivne Arvinger blive af Skifteretten at underrette om Skiftet i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 14 og 23. For fraværende Arvinger eller Legatarer, hvis Opholdssted ikke kendes, eller som ere saa langt borte, at Boets Behandling et findes at burde udsættes af Hensyn til dem, bliver der, for saa vidt ingen Fuldmægtig møder for dem, efter Skifterettens Foranstaltning at bestikke Bærger, der have at varetage deres Tare paa Skiftet.

§ 60.

Skiftet bør grundes paa den Længstlevendes egen Dpgivelse af Boets Indgjæld og Udgjæld, for saa vidt denne erkendes af de tilstedeværende Arvinger eller disses Bærger, og Skifteretten ikke paa de Umyndiges eller Fraværendes Vegne finder nogen særdeles Anledning til at betvivle dens Rigtighed. Men selv naar Dpgjørelsen ikke fra alle Sider erkendes for rigtig, bør dog ingen Afhændelse af Boets Eiendele finde Sted, men disses Værdi alene under Anvendelse af Reglerne i § 48 ansættes af uvillige Mænd, ligesom der med Hensyn til de anmeldte Fordringers Rigtighed i Reglen kun bliver at anfille saadan Undersøgelse, som af Skifteretten kjennes efter Omstændighederne at være tilstrækkelig, saasom ved at adspørge Kreditorerne o. s. v.

Den længstlevende Egtfælle er berettiget til at beholde det hele Bo samlet eller udtage faste Eiendomme, Skibe og hvilkesomhelst andre Effekter af Boet, uden Hensyn til om disses Værdi overstiger dens Boslod og Arvelod, naar den er villig til i fornødent Fald at give Medarvingerne Udlæg med det Beløb i Penge, som deres Arvelodder efter Burdering befindes at udgjøre.

§ 61.

Den Længstlevende er ikke pligtig at indkalde Kreditorerne, selv om der efter dennes Dpgjørelse bliver et Overskud at arve, saalænge Boet ikke ifølge Konkurslovens § 145 eller den Længstlevendes egen Begjæring behandles som Konkursbo.

Arvingerne efter den Forstafdøde blive ikke ved at modtage Arv eller Bederlag herfor ansvarlige for Boets Gjæld. Om det dem saaledes Udlagte eller Udbetalte, i Tilfælde af Boets Utilstrækkelighed, af Kreditorerne kan forlanges tilbagegivet, afgjøres efter Konkurslovens Forskrifter om Retshandlers Afkræftelse paa Grund af Konkurs.

D. L. 5—4—9 og 10 ophæves herved.

§ 62.

Den Omstændighed, at den Længstlevende paa den heromhandlede Maade skifter med den Forstafdødes Arvinger, indskrænker ikke Fællesboets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod den Længstlevende ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling fandt Sted.

Er Raadigheden over Boet ifølge § 58 frataget den Længstlevende, bliver der af Boets Bestyrelse at drage Omsorg for, at de lovlige Krav paa Boet behørig fyldestgøres, ganske i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i Tilfælde af Umyndiggjørelse.